

ZAVOD ZA IZOBRAŽEVANJE IN KULTURO ČRNOMELJ

22. srečanje mladih pesnikov in deklamatorjev

Vinica, 11. junij 2012

**ZBIRKA PESMI
NAJBOLJŠIH OSNOVNOŠOLSKIH
IN SREDNJEŠOLSKIH
PESNIKOV V LETU 2012**

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-194
7.079:821.163.6-93

SREČANJE mladih pesnikov in deklamatorjev (22 ; 2012 ; Vinica)

Zbirka pesmi najboljših osnovnošolskih in srednješolskih pesnikov v letu 2012 / Župančičeva frulica [tudi] 22. srečanje mladih pesnikov in deklamatorjev, Vinica, 11. junij 2012 ; [zbral in uredil Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj]. - Črnomelj : Zavod za izobraževanje in kulturo, 2012

ISBN 978-961-93327-0-2
1. Gl. stv. nasl.
262163712

KAZALO

Uvodnik	5
O 22. Župančičevi frulici	7
Kategorija: Najboljši osnovnošolski pesniki	9
Sofya–Agnessa Yakuntsova (OŠ Danile Kumar) – Dobitnica Župančičeve frulice 2012 za najboljšega osnovnošolskega pesnika	11
Podvodna skrivnost	11
Deček – padajoča zvezda	12
Albatros	13
Lara Ružič Povirk (OŠ Sostro)	15
Vedno po prstih	15
Talita Sofija Komelj (OŠ Danile Kumar)	17
Nokturno	17
Šejla Begić (OŠ Savsko naselje Ljubljana)	20
Brata na večni cesti	20
Kategorija: Najboljši srednješolski pesniki	23
Katarina Gomboc (Zavod sv. Stanislava, Škofijska klasična gimnazija) - Dobitnica Župančičeve frulice 2012 za najboljšega srednješolskega pesnika	25
Ljubil si druge svetove	25
Najprej si bom odrezala svoje dolge lase	26
Morda sem bila ustvarjena	27
Aljaž Levstek (SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica)	29
Ikarji	29
Nina Bizjak (Srednja zdravstvena šola – ŠC Slovenj Gradec)	30
Ko bom stara bom imela presuho kožo	30
Tery Žeželj (ŠC Postojna, Gimnazija Ilirska Bistrica)	31
Filozofiranje filozofskega	31

Nika Jerman (Gimnazija Poljane)	32
Stopila sem vzravnana	32
Najboljši pesnici 49. Goranovega proljeća	33
Matea Magdić (OŠ Ivane Brlić-Mažuranić Ogulin)	35
Ima jedan svijet	35
Ana Smajo (SŠ Sesvete)	37

Župančičeva frulica – uvodnik

Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj (ZIK) je leta 1991 pričel s projektom Srečanje recitatorjev osnovnih in malih šol Bele krajine, s katerim je želel spodbujati govorno ustvarjalnost mladih in njihove veščine javnega nastopanja. Pobudnik in idejni nosilec projekta je bil Ivan Žunič, takratni vodja oddelka za kulturo na Občini Črnomelj. Sčasoma je prireditve prerasla svoje ime, saj so mladi pričeli pisati svoje pesmi, zgodbe in pravljice. Preizkusili so se tudi v dramatizacijah in lutkovnih uprizoritvah. Ugotovili smo, da je dragoceno ukvarjanje s slovensko besedo v zgodnji mladosti, ko otrokom res lahko vzbudimo veselje in ljubezen do pisane ter govorne besede.

Velika pridobitev za projekt je bila povezava s sorodno prireditvijo na Hrvaškem, Goranovim proljećem, s katero uspešno sodelujemo od leta 2001. Gre za ugledno manifestacijo, ki ima 47-letno tradicijo, in združuje mlade pesnike z že znanimi in uveljavljenimi ustvarjalci.

Župančičevo srečanje mladih pesnikov in recitatorjev je v letu 2002 še zadnjič povabilo k sodelovanju male šolarje. Osnovno vodilo projekta se sicer ni spremenilo, smo pa dali večji poudarek lastni ustvarjalnosti mladih in širitvi na celo Slovenijo.

V letu 2003 se je projekt preimenoval v Župančičevo frulico, z novo celostno podobo, kar je prineslo tudi nekaj vsebinskih izboljšav. K sodelovanju smo pritegnili avtorje, pesnike in pisatelje, katerih dela so mladi prebirali, o njih razmišljali in jih na svoj način predstavljali na zaključni prireditvi, vsako leto 11. junija v Vinici. S tem smo želeli prispevati k razvoju ustvarjalnosti mladih v Sloveniji in aktivnemu odnosu do prebranega.

Župančičevo frulico vsa leta spremljajo prizadevanja organizatorja, da v projekt aktivno vključuje ob mladih pesnikih in deklamatorjih tudi njihove

mentorje, šole, iz katerih prihajajo, in strokovnjake, ki sodelujejo kot člani strokovne komisije. Sodelovanje, uvrstitev na zaključno prireditev in zmaga na Župančičevi frulici pomeni strokovno priznanje mlademu pesniku ali deklamatorju, zagotovo pa tudi mentorju, ki strokovno vodi mlado osebo na njeni poti ustvarjanja in osebnega izražanja.

Ugled, uspešnost in odmevnost projekta je spodbudil organizatorja, da je v letu 2008 k sodelovanju prvič povabil tudi srednješolce. Prijave kažejo, da nekdanji uspešni udeleženci Župančičeve frulice, ki so danes dijaki, še naprej zavzeto pišejo pesmi in prozo ter razvijajo svoj pesniški potencial. Z večletnim sodelovanjem v projektu dobivajo povratne informacije od strokovne komisije, kar dodatno pripomore k njihovem razvoju. Po oceni strokovne komisije gre za zelo nadarjene in obetavne mlade ustvarjalce.

22-letna tradicija daje Župančičevi frulici dodatno odgovornost za nenehno rast, razvoj in skrb za izboljšanje kakovosti. Župančičeva frulica bo gradila na preteklih dobrih izkušnjah in si pridobivala nove ideje in sodelavce. Odmevala bo še naprej v naši državi in preko njenih meja ter mladim omogočala, da svojo inovativnost in ustvarjalnost pokažejo širšemu krogu ljubiteljev pisane in govorne slovenske besede. To pa je v današnjem globalizacijskem času še kako pomembno sporočilo.

O 22. Župančičevi frulici

Na razpis za Župančičevo frulico 2012, ki ga je organizator ZIK Črnomelj razposlal vsem slovenskim in zamejskim osnovnim in srednjim šolam, se je prijavilo 98 pesnikov (71 osnovnošolskih ter 27 srednješolskih) in 80 osnovnošolskih deklamatorjev iz skupno 100 slovenskih in zamejskih šol. Udeležba je bila v vseh pogledih rekordna, saj v projektu še nikoli ni sodelovalo toliko mladih pesnikov in deklamatorjev. Tudi število sodelujočih slovenskih šol je bilo največje doslej.

Priporočena tema pesniškega ustvarjanja se je navezovala na MLADOST z verzi Franeta Milčinskega Ježka:

»A jaz sem mlad
in v gumbnici imam cvet,
dekle imam in je lepo obema,
saj v srcu nosiva vesoljni svet.«

Izbrana tema ni bila pogoj za sodelovanje na natečaju. Mladi pesniki so lahko pesnili na katerokoli drugo temo.

Pesmi je ocenjevala strokovna komisija za izbor najboljšega osnovnošolskega in srednješolskega pesnika jubilejne 22. Župančičeve frulice v sestavi:

Tone Škrjanec, univ. dipl. sociolog, pesnik in prevajalec, letošnji predsednik strokovne komisije,

Janko Lozar, dr. filozofije in univ. dipl. prevajalec in

Igor Divjak, mag. ameriških študij, literarni kritik in prevajalec.

Nekatere pesmi izbranih najboljših pesnikov in utemeljitve strokovne komisije so objavljene v nadaljevanju.

Mladi deklamatorji so za svoj nastop izbirali med tremi pesmimi Zvezdane Majhen (Občutja, Pismo za Gajo in Megamesto) iz pesniške zbirke Gugalnica za rime (založba Morfem, 2010). Predizbori mladih deklamatorjev so od 21. do 23. maja 2012 potekali na treh slovenskih osnovnih šolah (OŠ Poljane Ljubljana, OŠ Fram in OŠ Drska). Nastope deklamatorjev je ocenjevala strokovna komisija za izbor najboljšega deklamatorja Župančičeve frulice 2012 v sestavi:

Mateja Perpar, prof. angleškega jezika, prevajalka, radijska napovedovalka, glasbenica in pravljíčarka, letošnja predsednica strokovne komisije,
Tjaša Koprivec, pripovedovalka in pesnica, radijska voditeljica, glavna urednica založbe Sanje in
Gašper Jarni, dramski igralec in lutkar.

Komisija je izbrala pet finalistov, ki so se še posebej izkazali. To so: Petra Štibelj (OŠ Škofja Loka – Mesto), Marko Baklan (OŠ Toneta Čufarja Maribor), Nika Brložnik (OŠ Idrija), Matic Božič (OŠ Pirniče) in Sara Čano (OŠ Poljane).

Organizator ohranja osnovno poslanstvo prireditve, ki enakopravno spodbuja tako mlade pesnike kot deklamatorje, da se izražajo na njim svojstven način. Dve kategoriji omogočata izbiro udeležencem med javnim nastopanjem ali pesniškim pisanjem, obojim pa odstirata možnosti za nadaljnji umetniški razvoj.

22.

NAJBOLJŠI OSNOVNOŠOLSKI PESNIKI

- ▲ Sofya–Agnessa Yakuntsova - Dobitnica Župančičeve frulice 2012
za najboljšega osnovnošolskega pesnika
 - ▲ Lara Ružič Povirk
 - ▲ Talita Sofija Komelj
 - ▲ Šejla Begić

PODVODNA SKRIVNOST

Na dnu modrookega hladnega morja,
v kristalnem, srebrnem objemu valov,
pred zlatimi vrati obličja obzorja,
pod čudežno zvezdo sanjavih okov,
v jati prosojnih in pisanih ribic,
med otoki velikih, rdečih koral,
v živobleščečih drobnih mehurčkih,
zaprta v mesečev opal,
obdana s sončnimi trakovi,
oblita z večnimi spomini

leži na dnu hči sonca, vode,
z lepoto v sebi, ki ne mine, ...
od neurja razbita –

podvodna pravljica.
Mavrica.

DEČEK – PADAJOČA ZVEZDA

V globinah neba nočnega
kot svetli trenutek v temni usodi,
kot upanje v srcu nemočnega,
sekunda srhljive sreče hodi.

Vidiš žarek veselja, ki sveti,
ki oblake preseka na dvoje,
razkrije čarobno moč tisočletij,
in kar želiš, naredí vse po – tvoje.

Zrcalno hladni vetrovi
premetavajo kodre tvoje
in luna ti sveti v očeh.
V tebi največje skrivnosti obstoje.

Ti se pojaviš v življenju človeka
samo neznano kdaj in kako.
Nenapovedano prideš, odideš,
ko gledamo nočno nebo.

Lepota tvoja je neznana.
In kratkočasno nemogoča.
Ti vse tajiš, razkrivaš, daješ ...
Prelep si, deček – zvezda padajoča!

ALBATROS

V nevem in neznam,
neznano kam,
kot v skrivnosti globoke,
kamor ne sežejo roke,
do koder ne pride razgled,
čez oceane, prozorni led,
v daljni odmev
začaran pogled,
lepota morjá,
svetlobni žarek da
zamah mogočnih kril,
burjo nad vodo pustil,
življenje legend in lebdenje,
lahkotno, veličastno letenje,
večen vladar višav in poguma,
krasotec krotkosti in razuma,
čiste duše kot dež morskih ros –

svoboden, nežen Albatros.

Recenzija strokovne komisije

Sofya-Agnessa Yakuntsova v svojih pesmih upodablja eksotične motive, ki nas ponesejo proč iz pogosto banalnega vsakdana, in v tem je značilno romantična. V pesmi Podvodna skrivnost mavrico opiše z nizanem metaforičnih atributov in tako oblikuje pahljačasto podobo. Z bogatim jezikom ustvari pesniški svet kot vablivo skrivnost. Značilnost, ki ga v temelju zaznamuje in nas opredeljuje, pa je svoboda. Njen večni simbol je albatros. Ta svoboda pa ni omejena na posamezno človeško življenje. Kot je pokazala v pesmi Deček - padajoča zvezda, se zna pesnica v svojem subjektu povzpeti nad čas, ki nam je odmerjen, in svet uzreti s perspektive tisočletij.

VEDNO PO PRSTIH

Moja glava na lebdečih ramenih.
Prazna in srečna.

Moji prsti, preveč jekleni, ne bodo se več objeli.
Tam nekje je trpka sreča, tam nekje so peresa,
popolna in večna.

Moji udi so preveč težki.

Ne iztegnem jih več, ne do konca, nikoli s smislom.
Moje noge so prelahke, lebdijo v zraku in plešejo z vetrom
in ne čutijo ničesar.

Kje so tla?

Zakaj tako pogosto padem, če pa imam težo na ramenih in veter v kolenih?

Zato verjetno ne razumem ljudi, ki radi sedijo.

Sovražijo občutek, ko jim noge visijo.

Rekla sem jim, da nimajo večna leta.

Potem sem mirno poslušala njihova filozofska stališča življenja,
a so se mi zdeli grozno mrtvi.

Zato sem odprla kovček in jim pokazala morje.

Bili so moje žrtve.

Nekaj tkanine, glasba in čudežna bitja, pa so že pozabili, kaj je bistvo
njihovega ritma.

Res je težko živeti, če ne veš, koliko ti je let, a si že cel odmrl in imaš sto let.

Tako sedaj živim samo še z oblaki, saj ne maram vrvi, ki so mi držale
podplate.

Ljudje se čudijo, ker ne hodim po petah, ampak vedno po prstih.

In vem, da počasi in z leti ne bo več nikogar, ki mi ne bo pustil leteti.

Recenzija strokovne komisije

Podobno kot je nekoč francoski pesnik Charles Baudelaire začel pisati pesmi v prozi zato, da bi ustvarjal umetnost, ki bi se razlikovala od ustaljenih rimaških vzorcev, tudi Lara Ružič Povirk noče pisati tako, kot ji vsiljuje okolje. Pesem razume kot formo, ki jo sama oblikuje, cena, ki jo mora za to plačati, pa je izguba otroške brezbržnosti in lahkotnosti. Vprašanja, ki si jih zastavlja so usodna, tla pod nogami vprašljiva, svoboda negotova, zato pa njeno pisanje v temelju zaznamuje strast.

NOKTURNO

Ko zunaj potihnejo človeški glasovi,
ko v mislih me morje objame z valovi,
ko luno zagledam, kot da bi krila
se angelska k mojim mislim spustila,

takrat se h klavirju prav tiho usedem
in za inspiracijo še malo pogledam,
kako prebožansko se tam lesketa
moje srce, srce Swarovskega.

Naenkrat se misli široko razprejo
in sprejmejo vase nebeško to noč,
vsak prst dobi moč –
začnejo igrati.

Ne vem, kaj igrajo, po svoje skakljajo,
edino, kar vem –
neka ulica temna in ozka,
po njej sama grem.

Ničesar ne vidim, nikogar ni tam,
slišim le zvoke, ki jih igram.
Lepi so, nežni kakor valovi,
kot morskih vil so prelepi glasovi –
in kar naenkrat, nedaleč stran,
se morje zasveti, ne, ocean.

Skoraj boječe stegnem rokó,
da bi prijela to svetlo vodó,
ki tako zlato se tam lesketa,
kot da dragulje v sebi ima.

Talita Sofija Komelj - Oš Danile Kumar iz Ljubljane

A moja roka ne seže do nje,
le v tipko se udari, nič drugega ne.
Kajti to morje, ta ocean
je viden le zame, ko Nokturno igram.

Recenzija strokovne komisije

Sanjarija je gibalo kompozicije v pesmih Talite Sofije Komelj, motiv, ki sproži to sanjarijo, pa je igranje klavirja. Svet, ki ga razpre glasba, je poln prelepih eksotičnih podob, prikažeta se morje in srce kot kristal Swarovskega, pa tudi nekoliko tesnobnejše konture ozke in temačne ulice. Seveda pa se vsaka kompozicija izteče v zaključno kadenco in sanjarija se razblini. Prav ta obrat v romantično ironijo je največja odlika Talite Sofije.

BRATA NA VEČNI CESTI

Chevrolet impala,
dom za dva brata.
brata brez mame,
brata z očetom v zemlji.

Siroti, bi rekli.

Brata potujeta,
od mesta do mesta,
z ramo ob rami.
Brez slovesa,
brez obrazložitve,
brez opravičila.

Vse, kar prvi brat ima – je drugi
Zelene oči.
Pegice.
Bel nasmeh.
Lastna kri v tujih žilah.

Vse, kar drugi brat ima – je prvi.
Griva namesto las.
Karirast vzorec na širokih ramenih.
Oči, ki so najprej videle njega.

Dva brata, s cesto pred sabo.
S cesto za sabo.
Brez družine.
Brez tople vode v ceveh.
Brez stalne postelje.

Dva brata.
Drug drugemu edina lastnina.

Recenzija strokovne komisije

Pesmi Šejle Begić so nekoliko drugačne od pesmi njenih vrstnikov, saj svet, ki ga upodablja, neprestano problematizirajo. Tako bi lahko rekli, da je tema nekoliko zagonetne pesmi Brata na večni cesti njuna medsebojna prepletenost in sousojenost, hkrati pa tudi neopredeljivost njune identitete. Brata preprosto potujeta po svoji življenjski poti in se spoprijemata z njo. Kaj je tisto, kar ju v zadnji instanci določa pa v pesmi ni razkrito. Vprašanje, ali življenje lahko ponudi odgovor na to.

22.

NAJBOLJŠI SREDNJEŠOLSKI PESNIKI

▲ Katarina Gomboc - Dobitnica Župančičeve frulice 2012

za najboljšega srednješolskega pesnika

▲ Aljaž Levstek

▲ Nina Bizjak

▲ Tery Žeželj

▲ Nika Jerman

LJUBIL SI DRUGE SVETOVE

Ljubil si druge svetove
in druge spomine,
o katerih si molčal,
o katerih ni vedel nihče
razen morda lesenega razpela nad tvojo posteljo,
vendar si ponoči vseeno videl, kako
mrtvi Jezus odkimava in
se mu v zamolklih očeh svetijo solze razočaranja
in to te je najbolj bolelo.
Ljubil si druge svetove,
druge deklice, ki so zrasle v zahtevne in osamljene ženske
in ti je bilo vseeno, če sem pisala poezijo pri odprtih vratih
nikoli nisi vprašal,
če sem že napisala pesem zate –
ker bi odkimala in jo skrila v najgloblji predal
in se kakor ti v mislih spovedala, da sem grešila
zoper Očeta.

DOBITNICA ŽUPANČIČEVE FRULICE 2012

Katarina Gomboc - Zavod sv. Stanislava, Škofijska klasična gimnazija

NAJPREJ SI BOM ODREZALA SVOJE DOLGE LASE

Najprej si bom odrezala svoje dolge lase,
da bodo padli v dolgih snopih
na hladna, kamnita tla.
Odrezala si bom svoje dolge lase,
v katere se je ujel vonj po vetru,
kakor se ujame vsak vonj, ki gre skozi,
vsak vonj Ljubljane,
vsak kraški vonj,
vsak vonj povsod, kjer nisem doma.
Najprej si bom odrezala svoje dolge lase,
da bodo padli v dolgih snopih
na hladna, kamnita tla,
potem jih bom pobrala in jih zakopala zunaj na vrtu,
da bodo tam zrastle cvetlice
zate.

MORDA SEM BILA USTVARJENA

Pesem je bila napisana ob poeziji Marka Pavčka.

Morda sem bila ustvarjena
iz tvojega krhkega rebra,
vzeta iz tvojega telesa,
izoblikovana v glineno, lepljivo telo -
to telo,
bo kdaj nosilo tvojega otroka,
se bo kdaj povsem darovalo,
se bo kdaj tebi predalo,
glineno telo,
vzeto iz tvojega telesa,
iz tvojega krvavečega rebra ustvarjeno,
ki ga ves obupan iščeš v meni;
bom kdaj nosila tvojega otroka,
ga bom kdaj hranila na svojih prsih,
bom kljub vsemu osamljena,
ga bom kakor tujca pestovala,
in ga ne bom ljubila,
se bom kdaj tebi predala,
se bom kdaj tebi darovala,
da bom kot tvoje krvaveče rebro
kakor ob stvarjenju,
ali vseeno ne bom znala
in si bova tujca –
tujca v dveh telesih

tebe ne bo
od naju
od mene
od sebe
vzel si slovo

DOBITNICA ŽUPANČIČEVE FRULICE 2012

Katarina Gomboc - Zavod sv. Stanislava, Škofijska klasična gimnazija

Recenzija strokovne komisije

Pesmi avtorice vidno izstopajo iz povprečja, za katerega je značilno urjenje v spretnosti kovanja rim ali tekmovanje pri izbiranju šokantne pesniške tematike ali moralistično angažirano in družbeno kritično pametovanje. Ta ljubezensko čustvena in čutna lirika osupljivo uspešno skrbi za to, da afirmativne in natančno odmerjene podobe iz narave ne preglasijo krhke intime življenjske zgodbe, ki se pleče v pesmih. V pričujočih pesmih vse stoji na svojem mestu tako zelo stanovitno, da podobe na trenutke po moči spominjajo na Cezannova tihožitja.

IKARJI

Pride čas, ko se nimaš več kam nasloniti,
ko je upor zraka premočan
in tebe vleče k tlom.
Takrat moraš zapustiti jato,
ki morda leti v napačno smer,
in iskati nove zračne tokove
še svežega vzgornjika.
Treba se mu je prepustiti,
čeprav te nese v višave
in stan od poznanih poti,
čeprav te je strah sonca
in brezdanje globeli spodaj.
Treba je zbrati pogum
in narediti to,
kar je naredilo že tisoče Ikarjev pred tabo.
Ker če ne poskusiš, tvegaš,
da z jato letiš
ledenemu severniku naproti.

Recenzija strokovne komisije

Pesmi avtorja dokazujejo, da lahko poezija tudi misli, ne da bi zato pesem morala nehati biti pesem. In za to, da se pesmi ne bi skrčile na miselne aforizme, skrbijo pesnikove zgodbe, skrbno vtkane v verze, zgodbe, ki rastejo iz mladega življenjskega izkustva.

KO BOM STARA BOM IMELA PRESUHO KOŽO

ti pa prerevno domišljijo
da bi se lahko vlažila

zato nabavljam pri razprodajah
več krem za telo

ko bom stara bom imela presuho kožo
ti pa prerevno domišljijo
da bi se lahko vlažila

zato ti zvečer v postelji
tiščim knjige pod nos

ko bova stara se bova ljubila
drugače kot zdaj
z več odejami

Recenzija strokovne komisije

Avtoričine pesmi so kakor rečne brzice in slapovi, ki bralca ves čas ohranjajo brez sape. Kratkost verzov in pesmi pa odražata samozaverovanost in samozavest, ki je za to življenjsko obdobje prava redkost. Med največjimi odlikami teh pesmi je vsekakor presenetljivost miselnih utrinkov in podob.

FILOZOFIRANJE FILOZOFKEGA

Debelo deblo
se v svetli svetlobi svetlika.
Velik velikan izgubljeno izgublja pogled
v poglobljenih.
Ob debelem deblu,
na travnati ravnini
v tihi tišini.
Uči v luči učence.
Modre modrijane,
ki premlevajo premišljeno
in se učijo od učenega.
Zeleni lenuhi pa izgubljajo
izgubljeno tekmo v tekmovanju.
Jih posmehljivo posnemajo
v poglobljeni globini snovi,
ki v snopu luči
uči modrijane modrega vedenja
o tem, kako vedeti že izvedeno.

Recenzija strokovne komisije

Za pričujoče pesmi je značilna vaja v slogu, ki pred bralca prinaša suvereno obvladovanje pesniške govornice, igro z besedami, prežeto s pesniško porogljivo distanco do modrosti, impresionistične utrinke iz narave, posrečeno ekspresijo ljubezni in psihološko globino vpogleda v utrujenost izgubljene duše.

Stopila sem vzravnana
brez ramen, ki so oblika
brez rok, ki ne veš kam bi jih dal
korak se je sam odločil
v belo
s črno senco sva si zrli v oči
dokler se niso moje posušile
potem me je prijela za roko
ampak o tem ne morem biti prepričana
ker je nisem več videla

Recenzija strokovne komisije

Avtorica prepričljivo sestavlja osupljive podobe iz različnih, tudi neskladnih koščkov resničnosti, ki se je na koščke razbila kdo ve kdaj in kdo ve zakaj. V tem smislu je resnica na strani pesmi in ne na strani današnjosti. Kajti pesmi šele razkrivajo očem tisto, kar ostaja večinoma nevpadljivo in kar vsakdanje oči tako rade spregledajo.

NAJBOLJŠI PESNICI 49. GORANOVEGA PROLJEĆA

▲ Matea Magdić (Oš Ivane Brlić-Mažuranić Ogulin)

▲ Ana Smajo (SŠ Sesvete)

IMA JEDAN SVIJET

Mogla bih napisati mnogo tužnih stihova.

O njemu.

O meni.

Mogla bih reći puno pogrđnih riječi.

O njoj.

O njemu.

Kad bih htjela,

Mogla bih radošću otjerati strah.

Ali kada (ne znam kada),

Nekad (ne znam kada),

Pomislim na malu sjenku,

Tako daleko da je vidim zamagljenim krajičkom oka,

Zaželim odletjeti.

Daleko.

Daleko.

Zaželim nadmoćnom nebu zasjeniti svjetlo.

Zaželim pticama odrezati krila.

Zaželim skrenuti lijevo u ravnice,

I izgubiti se u beskrajnoj šumi.

Potrebni su mi samo noćna tama,

Te crna rijeka okrjepe...

Matea Magdić - OŠ Ivane Brlić-Mažuranić Ogulin

Sunce će nestati.
Neće se malene mene niti sjećati.

Ja ću onda upaliti noć.

Bit ću u svom malome svijetu
Za koji se nitko neće brinuti,

Ponekad ću si sama biti prijatelj,
A ponekad ću svijetu zalupiti vrata.

ČAJANKA S BOGOM

Rasuti sam šećer na dnu božje šalice.
Vrtim se sa strujama žličice koje me vode
do površine.

Padam jer sam preteška od silnih
kovčega koje nosim.

Suncokret sam.
Čekaj, prsnut ću i poklonti
se tebi.

More sam.
Gledaj me!
Propinjem se da te dotaknem!

Onog dana, onog običnog dana,
ne bijah nitko nego ja, Gospode,
a svejedno bijah velika.

Ja jesam- tu.
Za tebe i ti za mene.
Dan me ima
da te spoznajem,
a noć mi se pokorava,
da te upoznajem.

Pružite mi ruke, nebesa,
jer svijet me davno ostavi
na vašem pragu.

Ja sam.
I tu sam.
Daj da te upoznam!

župančičeva
frulica

22. Župančičeva frulica
Gasilski dom Vinica
11. junij 2012

Organizator Župančičeve frulice:
Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj
Ulica Otona Župančiča 1,
8340 Črnomelj,
Slovenija

Projekt poteka v sodelovanju z:

Goranovim proljećem

Organizator Goranovega proljeća:
Studentsko kulturno-umjetničko društvo
»IVAN GORAN KOVAČIĆ«
Opatovina 11, Zagreb, Hrvatska

Zbral in uredil:

Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj

Izdajatelj:

Zavod za izobraževanje in kulturo Črnomelj,

Ul. Otona Župančiča 1, 8340 Črnomelj

Tel.: 07/ 30 61 390, Fax: 07/ 30 61 393

Predstavnica izdajatelja:

Mag. Nada Žagar, direktorica

Tisk:

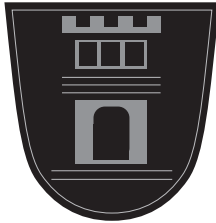
Tiskarna Kapušin, Krasinec

Naklada: 300 izvodov

Črnomelj, junij 2012

Projekt sofinancira:

OBČINA ČRNOMEJ

Projekt so podprli še:

Osnovna šola Vinica

Prostovoljno gasilsko društvo Vinica